

Kā es izprotu godīgumu!

Latviešu sakāmvārdā teikts, ka godīgi dzīvot ir grūti, bet labi. Ja kāds man jautātu, vai esmu godīgs, teiktu – jā, esmu godīgs, cenšos tāds būt. Katram cilvēkam, arī man, ir sirdsapziņa, kas saka priekšā - daru pareizi vai nepareizi. Diemžēl nākas nokļūt situācijās, kad grūti paklausīt savai sirdsapziņai un rīkoties godīgi.

Man apkārt ir daudz cilvēku – ģimene, draugi, skolas biedri, skolotāji. Zinu jau iepriekš, ko no kura varu sagaidīt, bet reizēm brīnos par dažu cilvēku rīcību. Bieži esmu izpalīdzīgs, redzot, ka kāds no maniem draugiem vai paziņām nokļuvis grūtā situācijā. Iepriekš vienojamies par darījumu – kad un kā mans draugs par palīdzību man atlīdzinās. Brīdī, kad gaidu no drauga to, ko esmu aizdevis, ir klusums. Viņš ir pazudis – ne nāk ciemos, ne piezvana, neatbild uz telefona zvaniem. Pat satiekoties uz ielas, iet man garām kā svešiniekam. Un šķiet dīvaini, ka šajā situācijā slikti sāku justies es, domājot, ko tādu esmu izdarījis, ka ar mani cilvēks nevēlas runāt. Tā paiet dienas, nedēļas un pat mēneši, šo notikumu sāku aizmirst, un draugs arī. Ir mazliet neērti par mūsu darījumu viņam atgādināt. Bet zinu tikai to, ka otrreiz nepalīdzēšu, jo viņš nebija godīgs. Tikai ar laiku sapratīšu, ka uzticēties var tikai godīgiem cilvēkiem.

Arī pašam nācies paklausīt savai sirdsapziņai, kaut varēju izlikties, ka nekas jau nav noticis. Reiz neīšam sabojāju skolas gaitenī novietoto atkritumu tvertni, tai salūza vāks. Ja uzliktu vāku otrādi, neviens pat nepamanītu, ka tam atlauzta mala. Bet sapratu, ka izdarīto gribu un varu labot, tāpēc nākošajā dienā uz skolu atvedu līmi un salauzto vāku salaboju. Darīju to tāpēc, lai būtu godīgs un patiess pret sevi un nevienam nebūtu jāpaskaidro šis atgadījums. Un tiešām jutos labāk, ka atzinu un laboju savas rīcības sekas.

“Labāk rūgta patiesība, nevis saldi meli”, skan vēl viens sakāmvārds. Par to vienmēr padomāju, ja gadās atzīt savu vainu kādā situācijā. Zinu šo sajūtu, kad prātā ir neskaitāmi izdomāti iemesli manai ne tik labajai rīcībai. Saņemties un godīgi pateikt patiesību nav viegli, tomēr pēc tam ir vieglāk dzīvot starp cilvēkiem, kuri man apkārt.

Visos laikos bijušas vērtības, kuras savu nozīmi saglabājušas arī šodien. Spēja būt godīgam pret sevi un apkārtējiem ir viena no svarīgākajām vērtībām, tāpēc cenšos rīkoties godīgi un klausīt savai sirdsapziņai jebkurā dzīves situācijā.

9. klases skolnieks
Mihails Prilepiševs
Kokneses pamatskolas – attīstības centra